

**O**portet semper orare et non deficere. Et ps Benedicā dñm in omni tempore semp laus eius in ore meo. Quāto em̄ quis frequencius orat tanto fit ei oratio delectabilior. et q̄to rari⁹ tāto infidior et rediosior fit. sicut experientia sepe docet. Qui ergo orationi vult itendere assuescat oratōi aliquādo vacare. deinde sepius ad orationē recurrere. postea diucius in orōe persistere. tandē frequenter orōi incubere. nec p fastidio vel leuitate desistere nisi quādo vel corporalis debilitas. vel vrgens necessitas. aut rōabilis vtilitas interueniat et itē reuertatur in idipsum ne p diuinā abstractōz redeat i diuinitudinē orandi et refrigescat affectus. Percurrat ad singulos modos orandi. et diuersis modis petitiōes suas format ac diuersas petitiōes at̄pret vt tandē in aliqua deuotione affectū cōcipiat et illi inhxreat q̄ diu sapiat. si at debilitas capitis aut totius corpis i pedir tunc breuis et sepius orat et euagationes mentis cohibeat et sensus exteriorē sub disciplina retineat. et dei auxiliū ad singula humiliter inuocet vt patienter si p̄voto assidue nō succedat sustineat ac in oratiōis virtute loco et tempore p̄gruo iugiter p̄seueret.

**Filius**

**D**esidero etiā scire aliqua de deuotione ac amorosa p̄punctōe que solent ex oratiōis virtute nōnūq̄ generari seu procedere.

**Capitulum V Pater**

**S**cire debes qd deuotio sepius solet excitari tpe orationis. precipue cū hūiles ad dñm fundunt orōes. Est aut deuotio ip̄a pius et humilis affectus in deū ex p̄scia p̄prie infirmitatis. Pius ex cōsideratōe diuine clementie. De q̄ dicit

Rich. d sancto victo. Deuotio est feruida mentis in deū dilectio. que virtus magna est. Nam virtus vere deuotio nis hōiem filiū dei facit. anīm hūanū deo coniungit. et cū eo quasi vnū spūz efficit. qui em̄ adhxret deo vnus spūs est. **O** Et notādū q̄ deuotio cordis multū valet ad opus orōis. q̄ ip̄a preces que orādo offerunt reddit valde acceptabiles corā deo. nā mens deuoratur vt dicit beatus Greg. xv. mo. in precibus ad auctoris sui speciem anhelat diuinis desiderijs inflāmata supernis coniungitur. ab inferioribz separatur a mor feruoris sui se aperit. vt capiat et capiens inflāmet et supna amare iaz rursus ire est. dūq̄ magno desiderio ad celestia inhyat. miro modo hoc ip̄s qd accipe querit degustat. lxx gre. In de etiā ē q̄ dicit beatus Ambro. Cū anīme deuotionē cognouerit crīstus venit et pulsat ianuam dicens. Aperi mibi foroz mea. Et bñ dicit Quia nupcie spūales sunt verbi atq̄ anime ait ergo Aperi mibi noli apire aduersario neq̄ locū des dyabolo. Aperi te ipsam mibi noli coartari sed dilatare et adimplebo te. Et q̄ de curso orbe terrarū plus molestiaz et offensiōes repi. nec facile habui vbi requiescerem. iō tu aperi mibi. vt filius hōis caput reclinet. cui nō est nisi sup humilē et mansuetū requiescere et si adhuc corpe mibi adesse nō vales. mente adesto. mibi em̄ omnes p̄ntes sunt. quoz fides mecū est. Adē mibi qui exiit de seculo. Adest mibi q̄ me cogitat. qui me inuēf. de me sperat. cui ego portio sum. lxx Ambrosi⁹ Et notādū q̄ nō solū deuotio necessaria est in actu orōis verū etiā omne opus bonū qd exercemus necesse est. vt deuotōis gratia impinguet et i hylaritate cordis oīa faciamus. Sed q̄ hanc grām hōie desiderat oportet vt se

cularia desideria relinquat qz non mi  
 seret vera pnt vanis eterna caducis .  
 spūalia corporalibus bono modo vni  
 ri poterunt. **U**nde animuz secularibz  
 ⁊ carnalibus desiderijs poccupatū de  
 uotio ⁊ spiritalis declinat delectatio .  
**N** De hoc beatus ber. ita dicit. Ne  
 cesse est vt querat deuotōis grām quis  
 quis seminauerit bona operū semina  
 vt bona opa feruore deuotōis ⁊ dul  
 cedine spūali condiantur. **N**imiruz  
 pntie opera ⁊ labores abstinentie deuo  
 tionis gracia necesse est impinguari .  
**O**portet em̄ vt in hūilitate omnia fa  
 ciamus. **N**empe res cordis est gracia  
 deuotionis . sed hoc munere ipse se pri  
 uat qui internū ei dissimulat recepta  
 culum exhibere. poccupatum nempe  
 secularibus desiderijs animū delecta  
 cio sancta declinat nec misceri poterūt  
 vtravā eterna caducis spūalia cor  
 poralibz. summa ym̄s vt pariter sapi  
 as que sursum sunt ⁊ que sup̄ terram.  
**R**enuat anima tua p̄solari in alijs si  
 vis in dei memoria delectari. precio  
 sa quidē diuina p̄solatio est. nec omni  
 no tribuitur admittentibus alienam  
**C**uius mens ad alienas p̄solationes  
 inhyat ⁊ non permitit rēnuir i caducis  
 ⁊ transitorijs cōsolari ipse sibi. p̄fecto  
 subtrahit graciā p̄solationis celestis .  
**E**rrat omnis si quis celestem dulcedi  
 nez huic cineri diuinū illud balsamū  
 huic vermi carismata illa spūs misce  
 ri posse huiusmodi illecebris arbitrat  
 tur. **L**ongo putes te posse illū meracis  
 simū spūm suscipere. nisi carneis istis  
 p̄solationibz renunciaueris. **H**ec bern̄.  
**N**ulla etiā vt dicit Eusebius excogita  
 ri poterunt in hac vitā ueriora gaudia  
 q̄ sint mentis ip̄a tripudia que ex de  
 uotione internā delectatōz ⁊ ex laude  
 p̄tingūt diuina. **H**ec Eusebius **O**  
**E**t norandū q̄ p̄fecta deuotio tūc per

ficitur in hoīe. cū perfecte fuerint ani  
 me rationalis potentie hoc est cū rō fu  
 erit ueritatis luce illustrata uolūtas af  
 fectione caritatis inflāmata. memoria  
 uero in deo stabiliter put in uia licz q̄  
 etata. nam in creatiōe hoīs rō ei data  
 fuerat. vt deum p̄gnosceret. uolūtas  
 vt deū p̄gnitum diligeret. **M**emoria  
 vt in deo p̄gnito ⁊ amato dulciter req̄  
 esceret. **S**ed per peccatū ratio facta ē  
 cecavit sepe uelut malum p̄ bono uolū  
 tas feda ⁊ memoria instabilis vt ma  
 gis uelit in fediis delectari ⁊ uilibz  
 occupari q̄ deo vacare. **H**ec uero tres  
 potentie anīe sic deformatē cū p̄ sp̄i  
 tualia exercicia ⁊ p̄tinuū conatus bo  
 norū operū reformate fuerint. tunc dici  
 tur deuotio hoīs interior esse p̄fecta .  
**E**st aut̄ ratio p̄fecte reformata cum p̄  
 mentis excessum sup̄ se rapit ⁊ lumi  
 ne diuine intelligētie illustrata puris  
 sima mente deū q̄tum in hoc mortali  
 corpe possibile fuerit p̄templat. **P**ri  
 mititer uolūtas p̄fecte reformabitur  
 cū ip̄a trāsmutata in amorem dei fue  
 rit. ⁊ deo adhxrens p̄ conformitatem  
 uolūtatē vnus cū deo spūs efficiat .  
**I**tez memorie reformatio tunc plene  
 perficitur cū tota hoīs memoria in dō  
 ē absorpta p̄ mētis excessū q̄tū i hac  
 p̄grinatione possibile est sui q̄ ipsi  
 ⁊ oīm que sūt obliuiscerā iā gustās sa  
 pientia ⁊ inebriata ab ueritate dom̄  
 dei feliciter requiescit. **P** **D**eī  
 uidentū est de p̄punctōe. q̄ etiā frequē  
 ter generari solet ex uirtute orōis . hō  
 nāq̄ deuotus cū i actu oratōis fuerit  
 p̄stitutus occurrūt mētī eius peccata  
 p̄terita. p̄ quibz p̄pungit uel si iā pur  
 gatus est ab eis dē facinoribz tūc cōci  
 pit sp̄e futuroz bonoz . ⁊ magno desi  
 derio afficit diuine caritatis. nā quis  
 quis ad deū p̄uertit. prius timore pe  
 ne deinde amore celestis patrie p̄pun

gū. De hoc in quodā sermōe sic dicitur. Quisquis dñō p̄uersionē iūgit. p̄uisionem timore. post amorē p̄uisionem iūgit. Uñ peccata nostra flebiliter amarissimis diluamus ut in spe venie robusti p̄surgamus. Cūq; lōgo vsu penitentie minutus fuerit metus penarū succedit desiderū sedū beatarū. Percutiet illapsu suauissimo cor nostrū totus ipeditus diuine caritatis. quaz prius totā nō admittit pondus formidulositatis. Ubi p̄siderandū q̄ post peccata p̄petrata s̄m maius et minus requirit penitētia et p̄punctio seu effusio lacrimarū añq; hō reformetur ad spem venie et ad fidutiā beatitudinis eterne. Habita vō fidutiā multo anxius et viximencius ingemiscit ex desiderio futurorū bonorū q̄ prius fecerat ex formidine malorū aliqñ p̄missorū. Hoc affirmat rich. de sanc. vic. ita dicens. Post multas penitentie lacrimas tantam ad spem venie reducim. vix aliquid quando multis fletibus gemitibus et suspiriis inenarrabilibus ad beatitudinis certitudinē reformam. semel autē sumpta eternorū fidutiā. multo anxius multo vberius ingemiscimus et flemus q̄ p̄ fecimus sub formidine malorū qñ cum x̄po dissolui esse cum x̄po certi de reposita nobis corona iusticie. Amorū ei lacrimę et acrius et vberius decurrunt et afficiunt. Hinc p̄quendā dicitur. Ecce in pace amaritudo mea amarissima magna nāq; amaritudo est in conuersione qñ quis renuncians seculo ad religionem p̄uertit. maior autē in temptatōe qñ abnegans semetip̄m in numeris inimici tēptatōib; fatigatur. Marie autē in eterne atq; interne dulcedis expectatōe. et in ipacientis desiderij dilatione. qñ in pace illa que exuperat omnē sensum ex pte degustata ad illā tam plene nō admittitur. Multū

quidem verat hōies cū dereliquit amor mundi multo amplius siue arcibus tūc cruciat cū calcat amor suiveruntū sup omnia trāssigit et penetrat cor hōis et excoquit desiderij estibus amorū dei. Uñ est vox illa. Situit anima mea ad defon. vi. Beatus etiā gre. de hac duplici p̄punctōe sic ait. **N**otandū q̄ p̄ncipaliora grana cōpunctōis sunt duo. qz deūsciens anīa prius timore p̄pungitur. postea amore prius ei sese in lacrimis afficit. qz dū malorū suorū recolit. p̄ his pati supplia eterna per timescit. Sed cū longa meroris anxietate formido fuerit p̄sumpta quedaz iaz de p̄sūptōe venie securitas nascitur. et in amore gaudiorū celestium anīa inflāmat. et qui prius flebat ne duce retur ad supplicij postmodū flere amarissime incipit qz differet a regno. Cōtemplat em̄ mens qui sunt illi angelorū chorū. que ipa societas beatorū spirituum. que maiestas interne visibōis dei et aplius plāgit qz a bonis p̄bēnibus deest q̄ flebat prius cum mala eterna metuebat sicq; fit ut p̄fecta p̄punctio formidinis trahat anīm ad p̄punctōz dilectōis. Sed ipa gratia lacrimarū querenda est a creatore nostro cū magno cordis gemitu. lxx gre. **N**otandū etiā q̄ p̄punctio timoris amaritudinē habet p̄punctio vero amoris dulcedinē naz p̄punctio timoris tristes lacrimas p̄ducit. amor autē letas lacrimas mouet. De hoc dicit Rich. de sanc. vic. Prius omnis homo p̄pungitur timore. postmodū vō compungit amor. Cōpunctio timoris amaritudinē hz. conpunctio amoris dulcedinē. Qui igit solo adhuc timore p̄pungit cibus qui dem spiritalibus minime tū dulcibus pascit. qui vero iā eternorū gaudiorū desiderio lacrimas fūdit ipse p̄fecto dulcibus cibus spiritalibus se reficit. Cū g

cepit homo ille interior domesticū suū talibz cibis reficere. pōt de covera ceter psallere. Qui mecū dulces capi ebas cibos talibz g studijs q̄brovter q̄ hō ad puritatē āplius p̄ficat. rāto vti q̄ alacrius currit. hxc Mich. **Beatus** etiā gre. de hoc sic dicit. **Aliter** em̄ quisq̄ p̄pūgit. cū interna incuens maloz suoz pauore terref. **Alif** cū gaudia supna p̄spiciēs spe q̄dā ⁊ securitate roborat. illa p̄pūctō afficientes ac tristes hxc vero leras lacrimas mouet. **Om̄i**⁹ potens nāq̄ dñs vnde mentē nostraz visitans ad amorē suū sublimiter erigit. in hanc p̄ lacrimas suauiter affligit. ⁊ dū p̄pletū intus ad sūma rapit. penā suā libens gaudensq̄ mirat. ⁊ dulciter cruciet ⁊ penaliter p̄soletur. **Compunctō** em̄ cordis nostri dies sepius ē dñō. cū i lacrimis p̄ amore ei⁹ assidue mens mouet. hxc gre. **Sed** et hoc norandū q̄ lacrimae deuotōis non querūt remissionē peccatoz. sed potius bñplacitū ⁊ grām dei patris. **Unde** differentia est inter lacrimas deuotōis atq̄ lacrimas p̄nitē ⁊ confessionis. **Longe** tñ amplius p̄cellūt lacrimae q̄ p̄cedūt ex affectu supne cōpassionis. **De** hoc bea. ber sic dicit. **In** lacrimis deuotōis nō indulgētia peccatoz s̄ bñplacitū querit̄ dei patris. cū descendit in nos spūs adoptōis filioruz testimoniū p̄hibens spūi nō q̄ filij dei sumus ⁊ mellis suā de celo mereamur vocē audire. **Quia** vere deus pater in nobis p̄placet sibi nec p̄p̄distat inter lacrimas deuotōis ⁊ lacrimas p̄nitē ⁊ confessionis. **Verūtñ** longe amplius vtrisq̄ p̄cellūt. **Alie** quidē lacrimae quibus infundit̄ sapoz vini. illas vō lacrimas in vinū mutare dixerit. que frater ne p̄passionis affectu in seruoze p̄deūt caritatis. p̄ qua etiā ad horaz rui p̄si⁹ imemor esse sobria quadā ebrietate v;

deris. hxc ber. **Teste** nāq̄ beato Gre. **Qui** p̄ peccatis alienis interueniūt et p̄pūgnūt. sua añ dei oculos tergūt. q̄ ip̄a caritate se iustificat. qua p̄ alienis iniquitatibz se in lacrimis maculant. nec duz d̄z esse. p̄ alienis peccatis lacrimas sūdere. q̄ cristus nostra p̄tauit in cruce. hxc gre. **Acceptioz** est q̄ orō corā deo quā nō necessitas sed caritas fraternitatis transmittit. **Un̄** crisost. sup mathe. de hoc sic dicit. p̄ se necessitas orare cogit. p̄ alijs autē caritas fraternitatis hortat. **Dulcior** autē est añ dei orō nō quā necessitas rāsmittit. sed caritas fraternitatis p̄mendat. **Hec** crisost. **S**ūt etiā. iij. genera p̄punctōis quibz añia iustavehementē afficitur. **De** quibz beatus gre. xxiij. moralium sic ait. **Quatuor** quippe sunt qualitates quibz iustivivi añia in cōpunctōe vehementer afficit̄ cū aut maloz suoz reminiscit̄ p̄siderans vbi fuit aut iudicioz dei sententiā metuens ⁊ secū querens cogitat vbi erit aut cum malavite p̄fētis solerter intendens merēs p̄siderat vbi est. aut cū bona superne patrie p̄templat̄ que q̄ necdū adipiscit̄. lugens conspicit vbi non ē. **Malozum** suoz **Paulus** meminerat ⁊ ex eis se in quibus fuerat affligebat cum diceret. non sum dignus vocari aplus q̄ persecutus sum ecclesiā dei. **Rursum** diuinū iudiciū pensans i futuro mala esse metuebat dicēs. **Cassio** go corpus meū ⁊ in seruitutē redigo. **Rursum** mala p̄nitē vite pensans ait. **Dū** sumus i copoze pegrinam̄ a dñō **Et** video aliā legez in membris meis repugnantē legi mentis mee. **Et** rursum bona eterne vite p̄siderabat dicēs. **Videmus** nunc p̄ speculū i enigmate tunc aut facie ad faciē. **Tunc** cognosco ex p̄te. tūc aut p̄gnoscā sicut ⁊ cognosmitus sum. hxc gre. **Et** norandū q̄ per

hæc duovicz p fernidã devotionez ⁊ p  
 amozosã punctionẽ sentiã ⁊ agno  
 scitur deus aduenisse et p̃ncipaliter  
 adesse in corde ⁊ ania vniuscuiusq; de  
 uori hõis dilectum dñm suum adue  
 nisse senserat. cū deuotione fernida es  
 set p̃stitutus bea. **Augu.** cuz sic diceret  
**Quid est illud dulce qd̃ in recordatõe**  
**dei mei me tangere solet ⁊ tam suauẽ**  
**afficere. vt iam totus quodãmo a me**  
**meripso alienari videoz ⁊ nescio quo**  
**abstrahi incipiã subito innouoz ⁊ to**  
**tus imutoz ⁊ bene mihi esse incipit vlt**  
**tra q̃ dicere sufficiã. ex hylarat p̃sciẽ**  
**cia in obliuionem. venit omnis p̃terit**  
**toz dolor miserã. exultat animus. cla**  
**rescit intellectus. cor illuminat. desi**  
**deria iocundãtur. iam iamq; alibi ne**  
**scio vbi me esse video ⁊ quasi amplex**  
**ibus amoris intus teneoz ⁊ nescio qd̃**  
**illud sit ⁊ tñ illa retinere semper ⁊ nũ**  
**q̃ p̃dere toto misu laboro. lucrat qdã**  
**modo delectabiliter animus. ne rece**  
**dat ab eo qd̃ semp amplecti desiderat**  
**quasi in illo desiderio oim finem in**  
**uenerit summe ⁊ ineffabiliter exultat**  
**nihil amplius querẽs. nihil vltra ap**  
**petens. semper sic esse volens. Nun**  
**quid ille est dilectus. vere ille est dile**  
**ctus meus. qui visitare me venit. s; ve**  
**nit inuisibilis. venit occultus. venit**  
**vt tangat me. non vt videat a me venit**  
**non vt totũ se infundat. sed vt gustan**  
**dum se p̃beat. non vt impleat desideriu**  
**sed vt trahat affectũ. hæc **Augu.** q̃ etiã**  
**amozosa p̃unctõ sit signũ aduentus**  
**dñi in animã. De hoc beatus ber. i tra**  
**ctatu de scala claustrali. sic ait. Osten**  
**de qñ hæc facies. qñ experientã. ⁊ quod**  
**signũ aduentus tui. nunquid h? solat**  
**ionis ⁊ leticie nunciũ ⁊ testes sunt sus**  
**spira ⁊ lacrimẽ. Et si ita est noua est**  
**ista significatio ⁊ inusitata. que em̃ est**  
**duencioz solationis ad suspiria ⁊ leti**

cie ad lacrimas si tñ iste sint lacrimẽ ⁊  
 non potius toris interioris desuper in  
 fusi superfluens habundat ad interio  
 ris hõis indicium ⁊ exterioris hominis  
 expurgamentũ. **Uñ** sicut in baptismo  
 p̃unloz p̃ exterioris hõis ablutionem  
 figurat ⁊ significat interioris aie abso  
 lutio ita ecõũso ex interiorẽ ablurõẽ ex  
 terioz p̃cedit purgatio. **¶** felices la  
 crime p̃ q̃s interiores macule purgãt p̃  
 quas peccatoz incendia extinguũt. be  
 ati qui sic lugeris qz ridebitis **¶**  
**In his lacrimis agnosce ania sponsũ**  
**tũ amplectere desideratũ. nũc torren**  
**te voluptatis te inebria. fuge ab vtere**  
**psolarõis lac ⁊ mel. hæc sunt em̃ mun**  
**da munuscula ⁊ solatia. que tibi cõtu**  
**lit sponsus scz gemitus ⁊ lacrimẽ ⁊ at**  
**tulit tibi potũ in his lacrimis in men**  
**sura. hæc lacrimẽ sũt panes tibi die ac**  
**nocte. panes itaq; p̃firmantes cor hõ**  
**minis ⁊ dulciores sup mel ⁊ fauũ. ¶**  
**dñe **Ihsu** si ado vices sunt iste lacriẽ**  
**que ex memoria tua ⁊ desiderio tui ex**  
**citantur q̃ dulce erit gaudium qd̃ ex**  
**manifesta tua visione capiet. si a deo ẽ**  
**dulce flere de te q̃ dulce erit gaudere.**  
**hæc **Berũ** ¶** Duo aut̃ lxxvicz fer  
 uida deuotõ ⁊ amozosa p̃unctio max  
 ime p̃rinent ad arrã desponsatiõis. q̃  
 geritur inter cristũ ⁊ aniam. nã ille q̃ i  
 futuro se nobis ad videndũ ⁊ p̃petuo  
 ad possidendũ dabit. nũc i p̃nti vira a  
 liqñ vt q̃ dulcis sit agnoscamus se no  
 bis in gaudiũ p̃bet. vt eo seruẽtiũ  
 ipm in hac peregrinatõe diligamus  
 ⁊ ad eũ p̃uenire ac ipz eternaliter pos  
 sidere cupiscamus. Consideranduz  
 etiã q̃ sunt multa deuotõnũ vel p̃unc  
 tionũ genera. possunt tñ in. viij. distig  
 ni differentias. iuxta singuloz affecti  
 onum varietates. aut em̃ surgit deuot  
 tio ex timore. aut ex dolore. aut ex desi  
 derio. aut ex p̃passione. aut ex amore.  
**¶ .iij.**

aut ex gaudio. aut ex admiratōis stu-  
pore. Ex timore. ut cū q̄s p̄pūgīf̄ t̄o-  
re futuri supplicij. vel cū timet delin-  
qui. p̄pter demeritū peccatorū suozū di-  
cens deo. **N**e remiscaris dñe pecca-  
ta mea neq̄ vindictam sumas de pec-  
catis. **S**cdo ex dolore cuz quis dolet  
se offendisse et gr̄am eius amisisse. vel  
cū dolet se tam paz̄ p̄fecisse et tam pui-  
meriti esse se apud deū et in tantis dei  
oculis displicere. **T**ercio ex desiderio  
cū spirat et anhelat ad gratiā virtutum  
ampliorē et ad familiaritatē diuine su-  
auitatis. vel ad xp̄i p̄nciam in celo v̄l  
ad talia sancta desideria adimplenda  
**Q**uarto ex cōpassione vt cristo passo  
p̄p̄atimur et gladius ille an̄iaz deo  
fidelē trāsuerberat et vulnerat. qui ma-  
rie matris eius an̄iam p̄transiuit. aut  
cū p̄rimoz incommodis aut an̄iaz picu-  
lis p̄parit. et zelus domus dei et iniu-  
rie deo illate p̄medunt eā. nec finit eā  
dormire somno dissimilatōis. quino-  
ratur ad singuloz scandala et torquea-  
tur ad singuloz calamitates. **Q**uinto  
ex amore diuino cū recolit q̄ benigne  
secum egerit. et quanta sibi beneficia ī  
digno et īmerito p̄tulit. v̄l cū pensat  
generalia b̄nficia omni humano gene-  
ri ip̄sa p̄ incarnatōis et passōis b̄nfi-  
cia et sac̄ri altaris et sp̄s sancti sacro-  
sācta carismata. **S**exto ex gaudio sur-  
git deuotio cum homo exultat in dño  
memoz beneficiorū eius vel cum in spe  
gratie eius p̄fidit se esse d̄ numero sal-  
uandoz vel gratulaf̄ saluti et p̄fectui p̄-  
rimoz. vel cū exultatōe sp̄s p̄gaudet  
glorie beatorū. **S**eptimo ex admiratō-  
nis stupore cū illuminato intellectu ful-  
gore sapientie stupet magnitudinē po-  
tentie dei. p̄funditatem sapientie. et  
suauitatē benignitatis eius vel distric-  
tionē iudiciorū. et quicquid de natu-  
ra diuinitatis ei⁹ et gloria maiestatis

eius menti occurrerit. **E**x tali inq̄ cō-  
sideratione obstupescit animus et pio  
quodā affectu erga eū accendit et affi-  
citur. **A** Sed et hoc notandum q̄  
plerūq̄ hoīes deuoti etiā duz magis  
conant̄ habere deuotōis gratiā min⁹  
habeant. et cū vehementius instant ari-  
diores et duriores corde sunt. **E**t m̄-  
ri ex hoc grauit̄ p̄stant̄ inter p̄ran-  
tes et asserentes q̄ forte idigni sint vi-  
sitatōe diuina. **S**ed cū h̄mōi incertuz  
estoz sint digni amore diuini vel odio p̄-  
sumus tñ fm̄ p̄icturas aliquas colli-  
gere ratōes cur deus subtrahit bonis  
gratiā deuotōis cū eā libenter haberēt  
et instancius querunt et possunt super  
hoc quinq̄ assignari rōes. **P**ria ē hu-  
militatio. qz magis humiliat̄ homo cū  
nō habet tunc deuotōis gratiā q̄ eaz  
diligenter querit et eam desiderat ha-  
bere. v̄tputa in diebus solemmibus vel  
q̄ vult cōicare. naz tali tpe in seipso  
confunditur p̄pter carentiā gratie diu-  
ine et ideo h̄miliaf̄. **S**cda rō est purga-  
tio peccati. qz forte per aliq̄ exercitia  
minus purgatus est homo vel aliq̄ ha-  
bet d̄licta. que nō recolitur dignus ac-  
cedat ad eucharistiā et amplius purge-  
tur a peccato in hoc punitur ī quo ma-  
gis dolet qz quilibet deuotus maxime  
dolet de subtractōe gratie et iō quanto  
dolor est grauior tanto purgatio est ef-  
ficatior et maxime qz forte alto tempo-  
re min⁹ studiose q̄huit deuotōis gra-  
ciā vel oblatā negligencius ēcepit nec  
dignas p̄ ea gratiaz actōes retulit. pu-  
nit̄ mō in quo peccauit. vt tūc illa care-  
at gratia cū desiderat quā an̄ neglexit  
cū h̄e poterat et cautior d̄ cetero ī hac  
p̄te fiat. **T**ercia rō est vt ex priuatione  
gratie fiat eruditio magna hoīm. q̄ a  
deo sit ip̄a gr̄a nō ab hoīe et nō p̄ eam  
hō p̄volūtate arbitrij sui h̄e sed a deo  
qui dat ex se et q̄n vult infundit et quā

do vult subtrahit, put sibi placet et put  
 accipienti videt provenire. Ergo ex gra  
 tia sua dat affectum devotiois non pro me  
 rito hominis quod si semper daret cum querit  
 et non daret nisi quereretur, putaretur  
 ideo dare tantum quantum merita require  
 rent, et non secundum libertatem. ideo quod si  
 diose querentibus negat ex iustitia et non  
 querentibus quod dat ex gratia ut ad se  
 trahat. Quarta ratio negat devotiois  
 est, cum quod vehementius et studiosius  
 querit, quod querenda est, quod quod ex im  
 petuoso cordis conatu libertas mentis  
 obstruitur, dum quasi per violentiam et ex  
 tortione accelerat affectum devotiois ex  
 mere, et si non iuxta desiderium cordis  
 statim potest elicere gratiam quaesitam con  
 tristatur, et amplius ex hoc indurat et  
 quo impetuosius se cupit ad devotum  
 cogere minus proficit et amplius arescit  
 sic qui botros in torculari et olivas in  
 pressulo subito et nimis vehementer comprimit,  
 liquor magis turbidus et insipidus  
 fluit quam si paulatim et moderatius con  
 pressisset, quo enim liberior eo pinguior  
 devotiois affectus. Ideo alio tempore sepius  
 devotior, quod tunc spiritus sue libertati  
 relictus sponte se elevat in sublime, vi  
 olenta namque acceleratio provocat spiritum  
 sicut in corpore morosa respiratio cor  
 dis refrigerat est. Quinta ratio esse po  
 test meritum maiore gratie et glorie, dum  
 desiderium non adimpletum affligendo pur  
 gar animam per patientiam desolatiois quod  
 humilis sustinentia meroris quasi lima  
 reddit animam clarior, et magis sus  
 ceptibile splendoris divini et ampli  
 oris gratie et glorie capacem, lux enim vul  
 tus dei et fulgor claritatis eius omnibus et  
 qualibus supfulget. Qui a vicio obscu  
 ritate liberior est et purior, magis capax  
 est luminis et illuminatiois desuper in  
 fluentis, sicut vitrum clarum vel metallum bene  
 limatum et politum radios luminis ampli

us recipit et splendidus, quod ergo afflic  
 tio lima est anime, que rubiginem vicio  
 abradit ut detergo peccato quod sua ob  
 scuritate radios divini fulgoris velut  
 oculus ab anima excluderet, lucem gratie re  
 cuperat. Purgat enim deus aliquem devotio  
 nis corda per subtractio gratie et illius  
 solationis, cuius carentia maxima est  
 eis afflictio, ut sic purgati aptiores fi  
 ant habundantioris gratie recipiendi  
 in patriam et glorie in futuro, si in afflictio  
 nem hanc quam patitur homo propter devotio  
 nis defectum spiritalem, per culpam meritum  
 et negligentiam propria non retraxit.

Filius

**H**abita informatio de virtute orationis  
 et quibusdam alijs, que videntur  
 dant ad actum contemplationis, nunc de  
 ipsa contemplatione cupio edoceri.

Capitulum VI Patet B

**D**E vita contemplativa

platina super qua informari desideras,  
 primo hoc scire debes quod duplex est  
 vita activa scilicet et contemplativa  
 De qua duplici vita. Bona in quadam  
 omel. sic dicit Activa vita est studiosum  
 cristi famulum insistere iustis laboribus  
 et prius quidem seipsum ab hoc seculo immo  
 maculatum custodire mentem manum linguam  
 ac cetera corporis membra, ab omni  
 inquinamento culpe temperantem continere,  
 ac divinis perpetuo subiugare fructibus.  
 Deinde primis in necessitatibus  
 succurrere esurienti cibum, potum sicut  
 argentum vestitum ministrando, ac ceteris  
 se mancipando fraterne dilectionis obsequijs.  
 Contemplativa autem vita  
 est cum longo quiete boni actus exercitio  
 edoctus divinitus orationis dulcedine instru  
 ctus crebra lacrimarum punctio a se  
 factus, cunctis mundi negotijs vacante  
 et in sola dilectione mentis oculo intente  
 dote didicerit, gaudiumque eterne beati

S .iii.